

Ανωνυμοποιημένη έκδοση

Μετάφραση

C-136/20 – 1

Υπόθεση C-136/20

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

12 Μαρτίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Zalaegerszegi Járásbíróság (δικαστήριο της περιφέρειας Zalaegerszeg, Ουγγαρία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

12 Μαρτίου 2020

Παραβαίνων:

LU

[παραλειπόμενα]

ΑΠΟΦΑΣΗ

Το παρόν δικαστήριο **αναστέλλει** τη ένδικη διαδικασία που κινήθηκε κατά της LU για την επιβολή χρηματικής ποινής ή άλλης οικονομικής υποχρέωσης **και κινεί τη διαδικασία προδικαστικής παραπομπής**, υποβάλλοντας στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα κάτωθι προδικαστικά ερωτήματα:

- 1) Πρέπει ο κανόνας που εισάγεται με το άρθρο 5, παράγραφος 1, της απόφασης-πλασιού 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, εάν το κράτος μέλος έκδοσης υποδείξει κάποιο από τα είδη συμπεριφοράς που απαριθμούνται στην εν λόγω διάταξη, η αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν διαθέτει κανένα περιθώριο περαιτέρω εκτιμήσεως ώστε να αρνηθεί την εκτέλεση και οφείλει να εκτελέσει [την απόφαση που επιβάλλει την χρηματική ποινή];

- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, μπορεί η αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης να ισχυριστεί ότι η συμπεριφορά που μνημονεύεται στην απόφαση του κράτους μέλους έκδοσης δεν αντιστοιχεί στη συμπεριφορά που περιγράφεται στην ως άνω απαρίθμηση;

[*παραλειπόμενα*] [ζητήματα εθνικού δικονομικού δικαίου]

ΣΚΕΠΤΙΚΟ

Ενώπιον του Zalaegerszegi Járásbíróság (δικαστήριο της περιφέρειας Zalaegerszeg, Ουγγαρία) εκκρεμεί διαδικασία για την εκτέλεση χρηματικής ποινής ή άλλης οικονομικής υποχρέωσης εις βάρος της LU, υπηκόου Ουγγαρίας, βάσει αιτήσεως [*παραλειπόμενα*] που υπέβαλε η Bezirkshauptmannschaft Weiz (διοικητική αρχή της περιφέρειας Weiz, Αυστρία) ενώπιον του δικαστηρίου στις 27 Ιανουαρίου 2020, στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται στο κεφάλαιο IX/C του az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (ουγγρικού νόμου CLXXX του 2012, για τη συνεργασία των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ποινικές υποθέσεις).

1.

1.1. Ιστορικό της διαφοράς:

Η διοικητική αρχή της περιφέρειας Weiz επέβαλε χρηματική ποινή 80 ευρώ στην LU, υπηκόου Ουγγαρίας, με καταδικαστική απόφαση [*παραλειπόμενα*] της 6ης Ιουνίου 2018, που κατέστη τελεσίδικη την 1η Ιανουαρίου 2019, επειδή η LU, με την ιδιότητά της ως κατόχου του οχήματος με αριθμό κυκλοφορίας [*παραλειπόμενα*], δεν υπέδειξε, εντός προθεσμίας δυο εβδομάδων από τότε που της ζητήθηκε να δώσει το όνομα του οδηγού του οχήματος, ο οποίος οδηγούσε ή στάθμευσε το εν λόγω όχημα στις 28 Δεκεμβρίου 2017 και ώρα 14.21 εντός των ορίων της κοινότητας Gleisdorf [Αυστρία].

Προκειμένου να εκτελεστεί η επιβληθείσα χρηματική ποινή, η αρχή του ως άνω κράτους μέλους υπέβαλε στο Zalaegerszegi Járásbíróság, ως αρμόδιο δικαστήριο, την τελεσίδικη απόφαση και το υπόδειγμα πιστοποιητικού που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της απόφασης-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο).

1.2. Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης:

Απόφαση-πλαίσιο 2005/214/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών

«Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο 31 στοιχείο α) και το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β),

την πρωτοβουλία του Ηνωμένου Βασιλείου, της Γαλλικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου της Σουηδίας,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

εκτιμώντας τα ακόλουθα:

[αιτιολογικές σκέψεις]

[...]

(2) Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης θα πρέπει να ισχύει και για τις χρηματικές ποινές που επιβάλλονται από δικαστικές ή διοικητικές αρχές, προς διευκόλυνση της εκτέλεσης των ποινών αυτών σε άλλο κράτος μέλος από εκείνο στο οποίο επεβλήθησαν οι ποινές.

[...]

(4) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο θα καλύπτει και τις χρηματικές ποινές που επιβάλλονται για παραβάσεις οδικής κυκλοφορίας.

(5) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 της Συνθήκης και εκφράζονται στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης [...].

[...]

Άρθρο 1

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης-πλαισίου:

- α) ως «απόφαση» νοείται η οριστική απόφαση που επιβάλλει χρηματική ποινή σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εφόσον ελήφθη:
- i) από δικαστήριο του κράτους έκδοσης επί ποινικού αδικήματος σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης,
 - ii) από μη δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης επί ποινικού αδικήματος σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης, υπό την προϋπόθεση ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο είχε την ευκαιρία να δικαστεί από δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ειδικά σε ποινικές υποθέσεις,
 - iii) από μη δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης, επί πράξεων οι οποίες, βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους έκδοσης, τιμωρούνται ως

παραβάσεις των κανόνων δικαίου, με την προϋπόθεση ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο είχε την ευκαιρία να δικαστεί από δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ειδικά σε ποινικές υποθέσεις,

- iv) από δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ειδικά σε ποινικές υποθέσεις, εφόσον η απόφαση αφορά απόφαση κατά την έννοια του σημείου iii).
- β) ως “χρηματική ποινή” νοείται η υποχρέωση καταβολής:
- i) χρηματικού ποσού δυνάμει καταδικαστικής απόφασης επί αδικήματος,

[...]

- γ) ως “κράτος έκδοσης” νοείται το κράτος μέλος στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση κατά την έννοια της παρούσας απόφασης-πλαισίου.
- δ) ως “κράτος εκτέλεσης” νοείται το κράτος μέλος στο οποίο διαβιβάζεται η απόφαση προκειμένου να εκτελεσθεί.

[...]

Άρθρο 5

Πεδίο εφαρμογής

1. Τα ακόλουθα αδικήματα, όπως ορίζονται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης και εφόσον τιμωρούνται στο κράτος μέλος έκδοσης, οδηγούν σε αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σύμφωνα με τους όρους της παρούσας απόφασης-πλαισίου, χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποιούν:

[...]

- συμπεριφορά που παραβιάζει κανονισμούς οδικής κυκλοφορίας, στα οποία περιλαμβάνονται και οι παραβάσεις κανόνων που αφορούν τις ώρες οδήγησης και τις ώρες ανάπαυσης και κανόνων που αφορούν επικίνδυνα προϊόντα,

[...]

Άρθρο 7

Λόγοι άρνησης της αναγνώρισης και της εκτέλεσης

1. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους εκτέλεσης δύνανται να αρνηθούν να αναγνωρίσουν και να εκτελέσουν την απόφαση εάν το προβλεπόμενο στο άρθρο 4 πιστοποιητικό δεν προσκομισθεί, είναι ελλιπές ή προδήλως δεν αντιστοιχεί στην απόφαση.

[...]

3. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 στοιχεία γ) και ζ), η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, πριν αποφασίσει να μην αναγνωρίσει ή να μην εκτελέσει μια απόφαση, εν όλω ή εν μέρει, διαβουλεύεται με κάθε κατάλληλο μέσο με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης και της ζητεί να παράσχει χωρίς καθυστέρηση τυχόν αναγκαίες πληροφορίες.

[...]

1.3. Εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο και εφαρμοστέα εθνική νομολογία:

Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (νόμος CLXXX του 2012, σχετικά με τη συνεργασία των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ποινικές υποθέσεις)

Άρθρο 109

«1. Εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα νόμο, οι αποφάσεις που εκδίδονται επί ποινικών υποθέσεων σε άλλα κράτη μέλη παράγουν τα ίδια αποτελέσματα με τις αποφάσεις που εκδίδουν τα ουγγρικά δικαστήρια και λαμβάνονται υπόψη από το δικαστήριο που επιλαμβάνεται της υπόθεσης, από την εισαγγελία και από την αρμόδια ανακριτική αρχή σε ποινικές διαδικασίες που κινούνται μετά την έκδοση απόφασης σε άλλο κράτος μέλος.

[...]

Άρθρο 112

«Ως δικαστική συνδρομή στο πλαίσιο της εκτέλεσης νοείται:

[...]

ε) η δικαστική συνδρομή για την εκτέλεση χρηματικών ποινών ή άλλων οικονομικών υποχρεώσεων [...]

[...].»

Άρθρο 113

«Η εκτέλεση ποινής ή επιβληθέντος μέτρου πραγματοποιείται, εφόσον ληφθεί υπόψη η απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος.»

Άρθρο 140/A

«[...]

3. Στις περιπτώσεις των ποινικών παραβάσεων που αναφέρονται στο παράρτημα 12, το δικαστήριο δεν δύναται να αρνηθεί να εκτελέσει τη χρηματική ποινή που επιβλήθηκε σε άλλο κράτος μέλος για τον λόγο ότι η καταδικαστική

απόφαση που εκδόθηκε στο κράτος αυτό δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη λόγω μη πλήρωσης του όρου του διττού αξιολογίου.

4. Η διάταξη της παραγράφου 3 εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών, και στην περίπτωση που η αρχή του άλλου κράτους μέλους ζητεί την εκτέλεση χρηματικής ποινής που επιβλήθηκε στο εν λόγω κράτος σε σχέση με διοικητική παράβαση που διαπράχθηκε στο κράτος αυτό.

[...]

[πρώην άρθρο 148]

«[...]

4. Το δικαστήριο καθορίζει με την απόφασή του το χρηματικό ποσό που πρέπει να καταβληθεί, την επιβολή και είσπραξη του οποίου αναλαμβάνει το δικαστικό οικονομικό γραφείο του αρμόδιου tőrvényszék (γενικού δικαστηρίου).

[...]

1.4. Περί της αναγκαιότητας ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης στην υπό κρίση υπόθεση:

Η εκτέλεση χρηματικής ποινής που επιβάλλεται από αρχή άλλου κράτους μέλους διενεργείται από δικαστήριο, εάν η ποινή αυτή επιβλήθηκε λόγω τέλεσης ποινικού αδικήματος (είτε σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης είτε σύμφωνα με το συγγρικό δίκαιο) ή εάν η συμπεριφορά για την οποία επιβλήθηκε η ποινή από το άλλο κράτος μέλος δεν συνιστά ούτε ποινικό αδίκημα ούτε διοικητική παράβαση, σύμφωνα με το συγγρικό δίκαιο.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχουν τονίσει σε πληθώρα εγγράφων τη σημασία της οδικής ασφάλειας και το συμφέρον για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των ποινών με τις οποίες τιμωρούνται οι παραβάσεις του κώδικα οδικής κυκλοφορίας. Στα έγγραφα αυτά επισημαίνεται, επιπροσθέτως, ότι οι χρηματικές ποινές που επιβάλλονται για ορισμένες τροχαίες παραβάσεις συχνά δεν εκτελούνται όταν οι παραβάσεις αυτές διαπράττονται με όχημα ταξινομημένο σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο στο οποίο διαπράχθηκε η παράβαση.

Στην υπόθεση C-671/18, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε ότι η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν δύναται να αρνηθεί την αναγνώριση και την εκτέλεση απόφασης με την οποία επιβάλλεται χρηματική ποινή για τροχαία παράβαση, όταν η εν λόγω ποινή έχει επιβληθεί στο πρόσωπο στο όνομα του οποίου έχει ταξινομηθεί το επίμαχο όχημα, στηριζόμενο σε τεκμήριο ευθύνης που προέβλεπε η εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης, υπό την προϋπόθεση ότι το τεκμήριο αυτό είναι μαχητό. Επίσης, στην υπόθεση C-60/12, το Δικαστήριο επισήμανε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 5,

παράγραφος 1, της απόφασης-πλαίσιου, στο πεδίο εφαρμογής της τελευταίας εμπίπτουν και οι παραβάσεις που σχετίζονται με την παράβαση κανόνων οδικής κυκλοφορίας.

Σκοπός της αντικειμενικής ευθύνης, η οποία εφαρμόζεται και από το συγγρικό δίκαιο, είναι να μην μένουν ατιμώρητες οι παραβατικές συμπεριφορές για τον λόγο και μόνον ότι δεν είναι γνωστός ο πραγματικός αυτουργός. Αυτό το είδος ευθύνης προσφέρει στον κάτοχο του οχήματος την επιλογή είτε να υποδείξει το όνομα του πραγματικού οδηγού είτε να επιβληθεί στον ίδιο η ποινή (ενδεχομένως μειωμένη) που προβλέπεται για τη συγκεκριμένη τροχαία παράβαση.

Εντούτοις, στις σκέψεις που παρατίθενται ανωτέρω γίνεται ρητή αναφορά σε συμπεριφορές αντίθετες προς τους κανόνες οδικής κυκλοφορίας· ο κάτοχος του οχήματος στον οποίον επιβάλλεται ποινή με βάση την αντικειμενική ευθύνη τιμωρείται επίσης (κατ' εξαίρεση) λόγω παράβασης των κανόνων οδικής κυκλοφορίας.

Σύμφωνα με το περιεχόμενο της υπό κρίση αιτήσεως, η αρχή του άλλου κράτους μέλους επέβαλε χρηματική ποινή επειδή η κάτοχος του οχήματος δεν υπέδειξε, παρά το σχετικό αίτημα της αρχής, το πρόσωπο που οδηγούσε το εν λόγω όχημα κατά τον χρόνο τέλεσης της παράβασης. Στην περίπτωση αυτή, ο λόγος της ποινής είναι, στην πραγματικότητα, η μη συμμόρφωση προς το αίτημα της αρχής. Είναι αμφίβολο εάν αυτό αποτελεί συμπεριφορά που παραβιάζει κανονισμούς οδικής κυκλοφορίας, στην οποία περιλαμβάνονται και οι παραβάσεις κανόνων που αφορούν τις ώρες οδήγησης και τις ώρες ανάπαυσης και κανόνων που αφορούν επικίνδυνα προϊόντα, ή εάν πρόκειται για συμπεριφορά που δεν υπερβαίνει την εν λόγω κατηγορία, πράγμα που θα οδηγούσε στο συμπέρασμα ότι η προμνησθείσα συμπεριφορά δεν αντιστοιχεί στη συμπεριφορά που προβλέπεται στην απόφαση-πλαίσιο.

Το παρόν δικαστήριο θεωρεί ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, η συμπεριφορά για την οποία επιβλήθηκε ποινή με την απόφαση του άλλου κράτους μέλους δεν αποτελεί συμπεριφορά που παραβιάζει κανονισμούς οδικής κυκλοφορίας, στα οποία περιλαμβάνονται και οι παραβάσεις κανόνων που αφορούν τις ώρες οδήγησης και τις ώρες ανάπαυσης και κανόνων που αφορούν επικίνδυνα προϊόντα, αλλά ότι πρόκειται απλώς για μη συμμόρφωση στο αίτημα της αρχής. Συνεπώς, δεν μπορεί να συμπεριληφθεί σε εκείνες τις συμπεριφορές για τις οποίες προβλέπεται η εξαίρεση από τον έλεγχο του διττού αξιολογίου και, κατ' επέκταση, κατά την κρίση του αιτούντος δικαστηρίου, η υπαγωγή της συμπεριφοράς για την οποία επιβλήθηκε η ποινή στην κατηγορία αυτή συνεπάγεται υπερβολικά ευρεία ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, η οποία δεν είναι σύμφωνη προς τον αρχικό σκοπό της απόφασης-πλαίσιου.

Σύμφωνα με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφαινεται, με προδικαστικές αποφάσεις, επί της ερμηνείας των Συνθηκών. Δικαστήριο κράτους μέλους, ενώπιον του οποίου ανακύπτει τέτοιο ζήτημα, δύναται, αν κρίνει ότι απόφαση επί του ζητήματος είναι αναγκαία για την έκδοση

της δικής του απόφασης, να παραπέμψει το ζήτημα στο Δικαστήριο για να αποφανθεί επ' αυτού.

[παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] [ζητήματα εθνικού δικονομικού δικαίου]

Zalaegerszeg, 12 Μαρτίου 2020

[παραλειπόμενα] [υπογραφή, απόφαση που απέκτησε ισχύ δεδικασμένου, ημερομηνία και υπογραφή]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ